

*Mijn liefde blijft aanwezig
zal niet worden uitgeblust
Maar er is geen hand meer in de mijne
geen mond meer die mij kust
Geen lach meer in de verte
geen streling door mijn haar
Niet meer samen zitten
en kijken naar elkaar
Onwonderlijk is nog het gemis
maar ik moet nu leven
met hoe eenzaam, eenzaam is*

Nardie ter Haar - Balk

* 26 september 1952

† 2 mei 2002

Lieve Nardie, maatje en lieve mama.
Jij die midden in het leven stond. Jij die altijd met een lach binnenkwam en iedereen met een goed gevoel achterliet. Jij die volop van het leven kon genieten en optimistisch was als het even wat minder ging.
Nardie werd geboren op 26 september 1952 in Groenlo. Als middelste van een groot gezin. Haar jeugd kenmerkte zich door een stuk avontuur. Op haar zestiende ging ze dan ook werken in een jeugdherberg in Appelscha.

Om daarna in Nijmegen een opleiding tot kraamverzorgster te volgen. Ze werkte in ter Borg en daarna in Hengelo. In die tijd leerden we elkaar kennen. Vele mooie momenten hebben we gekend. Vakanties naar Frankrijk, haar lievelingsland. Genieten van zon, strand, wijn en lekker eten. Vele boeken heeft ze verslonden in huis en op het strand. Samen zijn met familie en vrienden, daar genoot ze van. Ze hield van gekke dingen en zorgde voor de vrolijke noot. De groene vingers had ze van haar vader, druk was ze dan ook altijd met haar tuintje en de bloemen. Zodra in het voorjaar de eerste zon scheen was ze in de tuin. Tot ze ziek werd heeft ze altijd met veel plezier bij kinderopvang Esrein gewerkt. Met veel enthousiasme vertelde ze daarover. Bewonderenswaardig was de manier waarop ze met haar zieke omging. Zelfs tijdens haar ziekte was ze nog altijd een steun voor iedereen.
Mama en maatje, bedankt voor alles, we houden van je en missen je nu al.
Je blijft onze kanjer!

Lieve mensen, bedankt voor uw steun en medeleven.

Ton, Marjolein en Anouk